

Dosar nr. (...)

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A III A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE
ÎN C H E I E R E

Ședința publică de la (...)

PREȘEDINTE - (...)
JUDECĂTOR - (...)
GREFIER - (...)

Pe rol fiind soluționarea apelului declarat de apelanții – reclamânți (...), împotriva sentinței civile (...) din data de (...), pronunțate de către (...), în contradictoriu cu intimatul – pârât (...).

Obiectul pricinii – acțiune formulată în temeiul dispozițiilor Legii nr. 10/2001.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă (...) în calitate de reprezentant al intimatului – pârât (...) în baza delegației depuse (...), lipsind apelanții – reclamânți (...).

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Curtea pune în discuție motivul reprezentat de necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă cu dezlegarea problemei de drept expuse în cadrul încheierii anterioare.

Reprezentantul intimatului – pârât, având cuvântul, arată că nu se opune sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, precizând că în speță este formulată o contestație împotriva dispoziției emise de Primarul General al Municipiului București, ce a fost comunicată părții, soluție dată în baza unei hotărâri judecătorești anterioare.

Față de problema de drept respectivă, apreciază pe fondul său, că în raport de hotărârea judecătorească anterioară, subzistă dreptul la măsuri reparatorii vizând reclamânții.

În subsidiar, dacă nu se va sesiza instanța supremă, solicită respingerea apelului, ca nefondat.

Arată că s-a făcut referire despre o denunțare asupra contractului de cesiune, anterioară pronunțării hotărârii judecătorești, care nu a fost depusă la dosarul cauzei. Instanța de fond s-a pronunțat doar asupra contestației prin raportare la materialul probator administrat în fața instanței de fond.

Totodată, solicită instanței a avea în vedere dosarul și dispoziția administrativă.

C U R T E A

Având nevoie de timp pentru a delibera,

D I S P U N E

Amână pronunțarea (...).

Soluția va fi pusă la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

GREFIER

Dosar nr. (...)

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A III A CIVILĂ ȘI PENTRU CAUZE CU MINORI ȘI DE FAMILIE
ÎN CHEIERE

Ședința publică de la (...)

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE - (...)
JUDECĂTOR - (...)
GREFIER - (...)

Pe rol fiind pronunțarea asupra sesizării din oficiu, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit art. 519 și următoarele Cod Procedură Civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea rezolvare de principiu, unei chestiuni de drept, chestiune formulată în cadrul apelului declarat de apelanții – reclamânți (...), împotriva sentinței civile (...) din data de (...), pronunțate de către (...) în contradictoriu cu intimatul – pârât (...).

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică de la (...), fiind consemnate în încheierea de la acea dată, parte integrantă din prezenta când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat consecutiv pronunțarea la (...) dispunând următoarele:

CURTEA

Asupra sesizării din oficiu, a Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit art. 519 și următoarele Cod Procedură Civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea rezolvare de principiu, următoarei chestiuni de drept: „**În interpretarea și aplicarea art. 3 și 4 din Legea nr.10/2001, în coroborare cu art. 24 alin. 2 din Legea nr.165/2013, subzistă dreptul la măsuri reparatorii recunoscut în temeiul art. 24 alin. 2 și 4 din Legea nr.165/2013, prin hotărâre judecătorească definitivă, în favoarea unor cesionari, dacă ulterior rămânerii definitive a hotărârii judecătorești respective, se încheie un contract prin care părțile contractului de cesiune, decid încetarea contractului de cesiune și repunerea părților contractuale, în situația anterioară încheierii contractului?**”, Curtea constată:

I. Admisibilitatea sesizării.

Potrivit art. 519 Cod procedură civilă, dacă în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Procedând la analiza condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 519 Cod procedură civilă, pentru declanșarea procedurii pronunțării unei hotărâri prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Curtea apreciază că acestea sunt întrunite cumulativ, după cum urmează:

1. Cauza se află în curs de judecată, în ultimă instanță, respectiv în etapa procesuală a apelului.

Dosarul nr. (...) este înregistrat pe rolul Curții de Apel București și nu a fost soluționat până la data prezentei sesizări, aflându-se în etapa procesuală a apelului, sigura cale de atac de reformare prevăzută în materia cererilor întemeiate pe Legea nr. 10/2001 și Legea nr. 165/2013, conform art. 35 al. 4 din acest act normativ special.

2. Un complet de judecată al curții de apel a fost investit cu soluționarea cauzei.

Prezentul complet de judecată a fost investit cu judecata prezentului apel.

3. Soluționarea pe fond a cauzei, depinde de lămurirea chestiunii de drept în discuție, având în vedere împrejurarea că stabilirea subzistenței sau nu a dreptului la măsuri reparatorii prevăzut de art. 24 al. 2 din Legea nr. 165/2013 recunoscut prin hotărâre judecătorească definitivă, în situația desființării cu repunerea părților în situația anterioară încheierii sale, a contractului de cesiune, are înrăurire asupra calității de persoană îndreptățită în favoarea căreia trebuie realizată propunerea administrativă de acordare a măsurilor reparatorii prin echivalent, această calitate juridică reprezentând obiect al cererii de apel prezente.

Concluzionând, soluționarea pe fond a cauzei depinde de lămurirea chestiunii de drept în discuție.

4. Chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită are caracter de noutate.

Problema în discuție este nouă, fiind derivată dintr-un act normativ relativ recent și necesar a fi tranșată cu valoare de principiu, în contextul în care în raport de procedura nouă de propunere și acordare a măsurilor compensatorii prin puncte, reglementată de dispozițiile Legii nr. 165/2013, multipli cesionari de drepturi litigioase în materie de despăgubiri pentru imobilele preluate abuziv de către autoritățile comuniste – fiind notorie amploarea fenomenului de cesiune a acestui gen de drepturi litigioase, amploare care a determinat de altfel, și adoptarea de către legiuitorul român, prin chiar art. 24 al. 2 din Legea nr. 165/2013, a măsurii de plafonare a numărului punctelor acordate în astfel de situații – procedează împreună cu cedentii, la desființarea *mutuus dissensus* a contractelor de cesiune, cu prevederea contractuală a repunerii părților în situația anterioară.

În acest context, se pune problema dacă un astfel de drept la măsuri reparatorii prin puncte într-un quantum plafonat, potrivit art. 24 al. 2 din Legea nr. 165/2013, recunoscut în favoarea unui cesionar chiar prin hotărâre judecătorească definitivă, subzistă în patrimoniul respectivului cesionar, ulterior desființării convenției de cesiune sau nu, iar dacă răspunsul la această întrebare, este negativ, atunci subsecvent, trebuie stabilit dacă urmare a desființării contractului de cesiune, dreptul se transferă în patrimoniul cedentului, în această formă plafonată recunoscută prin hotărârea judecătorească sau în formă neplafonată.

5. Chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Se observă parcurgând baza de date electronică a instanței supreme, că această chestiune de drept nu a constituit obiectul acestor proceduri speciale.

II. Expunerea succintă a datelor relevante ale procesului.

Procesul a început la data de (...).

Obiectul său vizează anularea unei dispoziții administrative emise de pârâțul (...), în temeiul Legii nr. 10/2001 și al Legii nr. 165/2013, în executarea unei hotărâri judecătorești definitive prin care s-a recunoscut persoanei îndreptățite cedente parțial și cesionarelor, dreptul la măsuri reparatorii prin echivalent, conform Legii nr. 165/2013 și emiterea unei noi dispoziții administrative, în favoarea exclusiv a persoanei îndreptățite cedente ca urmare a desființării cu efect retroactiv, a contractului de cesiune ce a prevăzut și repunerea părților contractuale în situația anterioară încheierii contractului de cesiune.

Cererea de chemare în judecată a fost întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 165/2013 și ale Legii nr. 10/2001.

Prin sentința civilă nr. (...), Tribunalul (...) a respins ca neîntemeiată contestația formulată de reclamantii (...) în contradictoriu cu pârâțul (...) împotriva Dispoziției Primarului General al Municipiului București nr. (...).

Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul a reținut următoarele:

Cu titlu prealabil, Tribunalul a reținut că prin cererea lor, reclamantii (...) au formulat în baza art. 26 alin. 3 din Legea nr. 10/2001, contestație împotriva Dispoziției Primarului General al Municipiului București nr. (...).

Prin Dispoziția Primarului General al Municipiului București nr. (...), în cadrul art. 1 s-a luat act de sentința civilă nr. (...) pronunțată de Tribunalul (...) în Dosarul nr. (...), irevocabilă, prin care s-a constatat că reclamanta (...) are calitatea de persoană îndreptățită la acordarea de măsuri reparatorii constând în compensare prin puncte, în condițiile art. 24 din Legea nr. 165/2013, măsuri

ce se acordă pentru imobilele situate în (...), compus din teren în suprafață de (...) și construcție în suprafață utilă de (...) și pentru imobilul situat în (...) compus din teren în suprafață de (...) și construcție în suprafață utilă de (...). S-a constatat că reclamanta (...) a înstrăinat drepturile ce i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, în cotă de 1/2, către intervenientele (...), conform contractului de cesiune de drept la măsuri reparatorii în echivalent încheiat la data de (...) atestat de avocat (...) și în consecință, a constatat că intervenientele sunt îndreptățite la măsuri reparatorii constând în compensarea prin puncte, în condițiile art. 24 alin. 2 și 4 din Legea nr. 165/2013.

Prin art. 2 din dispoziție, s-a propus acordarea de măsuri reparatorii sub formă de puncte pentru imobilele situate în (...), compus din teren în suprafață de (...) și construcție în suprafață utilă de (...) și pentru imobilul situat în (...) compus din teren în suprafață de (...) și construcție în suprafață utilă de (...) imposibil de restituit în natură, persoanelor îndreptățite: (...)

De asemenea, Tribunalul a reținut că această dispoziție a fost dată în soluționarea dosarului întocmit în baza Legii nr. 10/2001 în baza notificărilor înregistrate sub nr.(...) și nr(...) și dosarului constituit în baza cererii înregistrate sub nr. (...) la (...)și transmise (...), conform art. 43 din Legea nr. 165/2013 unde a fost înregistrată sub nr. (...).

La data de (...), s-a încheiat „Convenția privind repunerea în situația anterioară încheierii contractului de cesiune de drepturi la măsuri reparatorii în echivalent înregistrat cu dată certă sub nr. (...) la Cabinet de Avocat (...)”, prin care părțile au convenit în baza art. 1321 Cod civil, „încetarea contractului de cesiune de drept la măsuri reparatorii în echivalent înregistrat sub nr. (...) la Cabinet de Avocat (...) și repunerea părților în situația anterioară”.

Potrivit dispozițiilor art. 1566 alin.(1) Cod civil, „Cesiunea de creanță este convenția prin care creditorul cedent transmite cesionarului o creanță împotriva unui terț”.

Prin urmare, cesiunea de creanță este un contract care implică din punct de vedere subiectiv, următorii subiecți de drept: creditorul care transmite creanța și care se numește cedent; dobânditorul creanței care se numește cesionar, „terțul” asupra căruia există creanța, adică debitorul care este îndatorat să execute prestația și care se numește debitor cedat.

Părțile contractului de cesiune a creanței, sunt cedentul și cesionarul. Din perspectiva principiilor forței obligatorii și relativității efectelor contractului, debitorul cedat este terț față de contractul de cesiune.

Cu toate acestea, de la momentul notificării, cesiunea de creanță produce efecte și față de terțul cedat, acesta fiind obligat, în mod direct, față de cesionarul creanței.

În speță, pârâta a fost notificată cu privire la existența cesiunii de creanță, ba chiar mai mult, instanța a luat act de existența acestei cesiuni de creanță și i-a dat eficiență juridică, obligând pârâta să emită dispoziția în baza Legii nr. 10/2001 și cu privire la cesionari.

Prin urmare, efectele cesiunii de creanță s-au produs la momentul intrării ei în circuitul civil.

Pârâta, prin emiterea dispoziției contestate, a procedat practic la executarea voluntară a obligației stabilite de instanța judecătorească, în limitele și cu respectarea în totalitate a titlului executoriu, neputând da eficiență convenției voluntare de încetare a cesiunii de creanță, cu atât mai mult cu cât drepturile părților, ca urmare a cesiunii de creanță, sunt recunoscute de legea specială, respectiv de Legea nr. 165/2013, în mod diferit.

Având în vedere că analiza fondului drepturilor părților a fost făcută de instanța de judecată, iar nu de către pârâta Municipiul București prin Primar General, aceasta limitându-se la a lua act de hotărârea instanței și de a o executa ca atare, Tribunalul a apreciat că nu putea să ia în considerare o convenție a părților, chiar ulterioară, fără să afecteze puterea lucrului judecat ce însoțește o hotărâre judecătorească.

Prin urmare, instanța a apreciat că pârâta s-a conformat întocmai dispozițiilor instanței și a luat act de conținutul acesteia cu privire la drepturile născute în patrimoniul părților.

Față de cele reținute mai sus, Tribunalul a respins ca neîntemeiată contestația formulată împotriva Dispoziției Primarului General al Municipiului București nr.(...).

Împotriva sentinței primei instanțe, reclamantele (...) au formulat apel, considerând-o netemeinică și nelegală pentru următoarele motive:

În fapt, prin cererea de chemare în judecată, s-a solicitat obligarea pârâtului la modificarea Dispoziției Primarului General nr. (...) în sensul că singura persoană îndreptățită la măsuri reparatorii, este reclamanta (...).

Apelantele – reclamante au arătat cu această ocazie, că între momentul pronunțării sentinței civile nr.(...) în dosarul nr. (...), prin care acțiunea reclamantelor a fost admisă și momentul emiterii Dispoziției atacate, părțile au pus capăt contractului de cesiune, cu repunerea în situația anterioară. Astfel, reclamantele (...) au pierdut calitatea de persoane îndreptățite, singura persoană îndreptățită rămânând reclamanta (...).

Deși s-a depus la dosarul PMB, dovada încetării contractului de cesiune, pârâtul nu a ținut cont de acest act nou, astfel că a emis Dispoziția pe numele tuturor reclamantelor.

Apelantele – reclamante s-au adresat instanței judecătorești pentru tranșarea acestei chestiuni, iar prin sentința civilă atacată acțiunea a fost respinsă, cu motivația că pârâtul era ținut de prevederile sentinței civile care se emisese în contradictoriu cu toate cele trei reclamante, astfel că nu putea să emită dispoziția doar pe numele uneia dintre acestea, chiar dacă intervenise încetarea contractului de cesiune și repunerea părților în situația anterioară.

Apreciază apelantele - reclamante că sentința este netemeinică și nelegală. Solicită să se aibă în vedere că așa cum încheierea unui contract se bazează pe *mutuus consensus*, în mod similar și desființarea acestuia pe cale amiabilă are ca temei *mutuus dissensus*. Faptul că înțelegerea părților în sensul desființării contractului de cesiune a intervenit după pronunțarea sentinței civile nr. (...), nu are relevanță în ce privește valabilitatea acestuia și efectele emenate de acesta.

Chiar dacă în sentința civilă mai sus amintită erau trecute toate cele trei reclamante, pârâtul trebuia să emită dispoziția pe numele persoanei îndreptățite la momentul respectiv, ipoteza contrară fiind absurdă din punct de vedere juridic.

Reclamantele (...) nu mai au nici o calitate, astfel că în ciuda faptului că prin sentință, pârâtul a fost obligat la acordarea de măsuri reparatorii către toate reclamantele, situația premisă s-a schimbat, contractul de cesiune care a stat la baza emiterii sentinței și-a încetat efectele, astfel că pârâtul era obligat să țină cont de intervenirea acestei schimbări în situația de fapt și de drept și ar fi trebuit să emită dispoziția atacată doar pe numele reclamantei (...).

Apreciază apelantele – reclamante că o ipoteză contrară, în care pârâtul emite dispoziția pe numele tuturor reclamantelor, este absurdă, întrucât prin efectele sale, dispoziția atacată conferă un drept unor persoane care nu îl mai dețin. În mod practic, cele două reclamante (...) și-au recuperat și banii pe care îi plățiseră pentru cesiune și se vor alege și cu despăgubiri pentru un drept pe care nu îl mai au. Această ipoteză este absurdă și nu corespunde scopului legii.

Este exact situația similară în care o persoană obține o hotărâre judecătorească de obligare a pârâtului la soluționarea notificării, iar ulterior, aceasta decedează. În atare situație, dispoziția nu se emite pe numele defunctei (cu motivarea că sentința trebuie respectată), ci se emite pe numele moștenitorilor, ținându-se cont că după pronunțarea hotărârii judecătorești a intervenit o situație de fapt și de drept de către trebuie să se țină cont.

Față de toate acestea, apelantele - reclamante au solicitat admiterea apelului, modificarea sentinței atacate în tot, iar pe fond, admiterea acțiunii reclamantelor astfel cum a fost formulată, respectiv să fie obligat pârâtul la modificarea Dispoziției Primarului General al Municipiului București nr(...) în sensul că singura persoană îndreptățită la măsuri reparatorii este (...).

În drept, au fost invocate prevederile art. 466-482 Cod de procedură civilă.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept.

1. Reprezentantul apelantelor-reclamante nu a fost prezent la termen și nu a expus propria sa opinie.

2. Intimatul-pârât a formulat concluzii orale în cadrul cărora a precizat în esență, faptul că în raport de hotărârea judecătorească definitivă anterioară, subzistă dreptul la măsuri reparatorii vizând *toți reclamantii*.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată.

1. Redarea normei de drept intern ce urmează a fi supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Norma de drept intern incidentă este reprezentată de art. 24 al. 2 din Legea nr. 165/2013 conform căruia „În dosarele în care se acordă măsuri compensatorii altor persoane decât titularul dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali ori testamentari ai acestuia, se acordă un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului stabilită conform art. 21 alin. (6).”

De asemenea, potrivit art. 3 al. 1 lit. a din Legea nr. 10/2001, „(1) Sunt îndreptățite, în înțelesul prezentei legi, la măsuri reparatorii constând în restituire în natură sau, după caz, prin echivalent: a) persoanele fizice, proprietari ai imobilelor la data preluării în mod abuziv a acestora”.

Conform art. 4 al. 1 și 2 din Legea nr. 10/2001, „(1) În cazul în care restituirea este cerută de mai multe persoane îndreptățite coproprietare ale bunului imobil solicitat, dreptul de proprietate se constată sau se stabilește în cote-părți ideale, potrivit dreptului comun. (2) De prevederile prezentei legi beneficiază și moștenitorii legali sau testamentari ai persoanelor fizice îndreptățite”.

Materiile de drept cărora li se circumscrie problema de drept sunt dreptul civil și drept procesual civil.

2. Redarea oricăror altor norme de drept intern apreciate a fi relevante pentru analiză.

Dispozițiile art. 430 al. 1 Cod Procedură Civilă – „Autoritatea de lucru judecat - (1) Hotărârea judecătorească ce soluționează, în tot sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra oricărui alt incident are, de la pronunțare, autoritate de lucru judecat cu privire la chestiunea tranșată”.

3. Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe.

Nu a fost identificată.

4. Prezentarea jurisprudenței naționale/a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciate a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei.

- Decizia Curții Constituționale nr. 686/2014: „Admite excepția de neconstituționalitate (...) și constată că dispozițiile art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în măsura în care *nu se aplică deciziilor/dispozițiilor entităților investite cu soluționarea notificărilor, emise în executarea unor hotărâri judecătorești prin care instanțele s-au pronunțat irevocabil/definitiv asupra calității de persoane îndreptățite și asupra întinderii dreptului de proprietate*”.

- Decizia nr. 23/2019 din 20 mai 2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, nemotivată până în prezent, prin care s-a respins ca inadmisibilă „sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, în dosarul nr. 13010/3/2017, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile privind dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „se pot aplica prevederile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, unui cesionar de drepturi litigioase beneficiar al unei hotărâri judecătorești pronunțate în temeiul exclusiv al Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deci nu și al Legii nr. 165/2013, dar rămase definitive după intrarea în vigoare a acestui din urmă act normativ, hotărâre prin care i s-ar fi stabilit cuantumul despăgubirilor cuvenite, quantum neafectat de vreo reducere, ca urmare a inexistenței vreunei dispoziții legale în acest sens, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013?””.

5. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate.

Opinia prezentului complet de judecată este în sensul că situația juridică a desființării *mutuus dissensus* a contractului de cesiune, ulterior recunoașterii dreptului plafonat la măsuri reparatorii prin echivalent, pentru cesionari, prin hotărâre judecătorească definitivă, reprezintă o situație juridică nouă, similară de exemplu, împrejurării vânzării ulterioare a unui drept de proprietate asupra unui imobil, dobândit sau recunoscut în temeiul unei hotărâri judecătorești

definitive. De aceea, ea nu poate fi ignorată în procedura Legii nr. 10/2001 continuată cu cea a Legii nr. 165/2013.

Din această perspectivă juridică, desființarea convenției de cesiune cu repunerea părților în situația anterioară, va determina reluarea în mod exclusiv, a calității de persoană îndreptățită în accepțiunea art. 3 și 4 din Legea nr. 10/2001, de către cedent.

Singurul amendament care trebuie realizat este acela că repunerea în situația anterioară va fi circumscrisă într-o astfel de ipoteză, de plafonarea operată în privința cesionarilor, prin art. 24 al. 2 din Legea nr. 165/2013, plafonare care va subzista și în patrimoniul cedentului, întrucât dreptul la despăgubiri care s-a reîntors în patrimoniul său, a fost deja diminuat în mod legal, imuabil, prin intermediul normei juridice expuse.

Acest fapt juridic este statuat și de hotărârea judecătorească definitivă care, o dată intrată în circuitul juridic civil, trebuie recunoscută și respectată, ea reprezentând din această perspectivă, o excepție de la restabilirea pe deplin, a situației anterioare încheierii contractului de cesiune.

Conchizând, se apreciază în susținerea acestei opinii, că respectivul cedent redevine unica persoană îndreptățită în accepțiunea art. 3 și art. 4 din Legea nr. 165/2013, cu amendamentul că dumnealui redobândește de la cesionar, un drept la măsuri reparatorii prin echivalent plafonat potrivit art. 24 al. 2 din același act normativ special și nu același drept pe care l-a cedat inițial, drept care în timp, a suferit modificări legale, astfel cum s-a expus.

Pentru ansamblul acestor considerente, Curtea va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru demararea procedurii pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept enunțate, dispunând înaintarea prezentei încheieri către instanța supremă, la care se vor atașa înscrisurile individualizate în adresa de înaintare.

În temeiul art. 520 alin. 2 Cod Procedură Civilă, Curtea va dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept specificate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
DISPUNE:**

Conform art. 519 și următoarele Cod de procedură civilă, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru a da o hotărâre de principiu asupra următoarei chestiuni de drept: „În interpretarea și aplicarea art. 3 și art. 4 din Legea nr.10/2001, în coroborare cu art. 24 alin. 2 din Legea nr.165/2013, subzistă dreptul la măsuri reparatorii recunoscut în temeiul art. 24 alin. 2 și 4 din Legea nr. 165/2013, prin hotărâre judecătorească definitivă, în favoarea unor cesionari, dacă ulterior rămânerii definitive a hotărârii judecătorești respective, se încheie un contract prin care părțile contractului de cesiune decid încetarea contractului de cesiune și repunerea părților contractuale, în situația anterioară încheierii contractului?”.

Suspendă judecata cauzei privind apelul declarat de apelantele - reclamante (...), (...) împotriva sentinței civile nr. (...), pronunțate de Tribunalul (...), în contradictoriu cu intimatul – pârât (...), până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Încheierea de sesizare va fi însoțită de actele care se vor ilustra în adresa de înaintare.

Definitivă.

Pusă la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței, azi, (...)

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

GREFIER

Red. (...)

Tehdact (...).

6 ex./Tribunalul